

Likvideringene —

(Forts. fra side 7)

Løyntant S. utbetalte kr. 100,— for udåden, hvorav kr. 40,— gikk til R.K.

Som bindeledd i denne aksjonen optrådte angivelig sersjant Th. A. Han formidlet S.'s ønske om en leiemorder til «Osvald». Th. A. var også en av lederne for førstnevnte illegale gruppe. Under et møte, fortalte løyntant og forsorgsbestyrer K. S., at det på Arnes var en mann ved navn Kolbjørn Bråthen. Denne var «angiver» og burde ryddes av veien. K.B.'s dødssynd besto i at han hadde avgitt forklaring i en affære som gjaldt fornærmeelse av en tysk offiser.

A. fortalte at han kunne skaffe folk i Oslo, som drev med denslags, og S. mente at det hastet med å drepe Bråthen.

Advokaten og forretningsmannen S. stilte kr. 300,— til rådighet, hvorav kr. 100,— skulle dekke omkostningene ved mordet. Det var A. som ga K. våpnet, en Colt 11,25.

Etter mordet sørget advokat S. for varm kaffe og smørbrød, og lånte samtidig R. K. en sykkel, så han kunne komme seg unna.

Denne historien rummer ellers så mye råtenskap at det kunne fylle en bok! Fra flere av de skyldige gikk det forbindelser til Stockholm og London. Vi har beviser for at høyt plaserte embetsmenn billiget mordene i Norge: At de sogar bidro med penger og våpen. Vi vet at folk fra Rettskontoret ved den Kgl. Norske Legasjon i Stockholm, samarbeidet direkte med «Osvald». Flere av disse, som ingenting risikerte, men som tok til inntekt for seg selv «helteæren» ved snikmord, sitter i dag som «fortjente» medlemmer av samfunnet.

Disse er de virkelige — menn i mørket.

God jul og vennlig hilsen fra G.K.

ALEXANDER LANGE
Redaktør — Saksfører
Telef. 46 71 43
Ullevålsvn. 102A — Oslo 4

ALEXANDER LANGE:

Okkupasjonstidens likvideringer

ET MØRKLAGT kapitel av norsk samtidshistorie om grove forbrytelser, som THE ESTABLISHMENT har nektet å undersøke i offentlig-rettslige former — ennsi å søke å bote på.

EN FORTEGNELSE MED ENKELTHETER

Juleartikkel fra vår spesielle medarbeider G.K.

En likvidasjon som allerede har stått i «Folk og Land» kan jeg bringe tilleggsopplysninger om. Det gjelder det overlagte drap på Kolbjørn Bråthen i Arnes. Han ble drept våren 1942 (torsdag 26. mars 1942) med nakkeskudd. Gjerningsmannen het R... K... og det skjedde mot betaling. «Honoraret» for ugjerningen var kr. 100, hvorav kr. 40 gikk til R.K., for, som denne sa i retten, «Jeg måtte ha penger til en ny hatt». Bakgrunnen var politisk. En gruppe «gode» menn kom sammen en kveld i 1942, for å diskutere hva man skulle gjøre med denne

i alt og ett, å ligne ham — og var overbevist om at en dag ville også hans tid komme, da han skulle fylle et høyt kall. Men det gjaldne bur som Metternich hadde smidd for ham, umuliggjorde enhver flukt, og en tidlig død fullendte så dette livs ulykkelige tragedie.

Først på hundreårsdagen for sin fars hjemkomst ble den unge Napoleon atter forenet med sin far. Det var Adolf Hitler som åpnet Wienerkapuzinerkryptens porter og gjorde slutt på «den unge ørns» habsburgske fangenskap.

«lusete» kjøteren av en NS-mann». Kolbjørn Bråthen var vel ansett i trakten av både NS-folk og «jössinger», og derfor vakte mordet en bølge av forferdelse og avsky. Motivet var ukjent til å begynne med, men politiet fikk et tips som førte dem til Oslo.

En mann ble arrestert: Selve gjerningsmannen var det som ga opplysninger til politiet om medskyldige! En til ble tatt og så rullet det hele videre. Det viste seg at det var en profesjonell gjeng som var de utførende i komplottet. 9 navn ble oppgitt og alle ble arrestert. Disse fortalte om sakens fulle sammenheng. Bl. a. viste det seg at det var folk fra Arnes som var de virkelige organisatorene: En advokat, en løyntant og en skogsarbeider.

Da de fengslede samtidig hadde øvet sabotasje mot Wehrmacht tok det tyske sikkerhetspoliti saken.

Det forelå tilståelser fra samtlige impliserte, så forståvidt var saken klar. Men motivet og detaljene var så kyniske og rå, at Polizeigericht Nord ga tillatelse til offentliggjøring. De tiltalte tilsto seg skyldige i dette overlagte drap, men samtlige nektet å være hovedmann. En kommunist i Oslo ble utpekt som «boss»: Det var ingen ringere enn «Osvald». Han utøvet et regime over sine menn. Det dikterte blind lydighet, Uansett hva saken gjaldt.

Det var han, som på anmodning fra løyntant S. — formidlet av sersjant Th. A. — sendte R.K. for å utføre drapet på K.B.

I Arnes var det en illegal gruppe som ble ledet av løyntant S., advokat S. og sersjant Th. A.

Denne gruppen forsøkte å ruste seg til å øve dåd, med hjelp av attentater. (Dette sa en av de skyldige.)

Disse tre fryktet at den dyktige K.B. skulle krysse deres planer. Dette ble drøftet på et møte i Arnes etter vinteren 1941—42. Bud ble sendt til Oslo, og «Osvald» sendte R. K. ut til Arnes. En av de arresterte pekte ut offeret og R. K. skjøt ham ned fra bakhold.

(forts. s. 15)